

İLMİHAL

İnanç ve

İbadet Kılavuzu

Bağdat Cad. 77, Altın-tepe - İSTANBUL

Tel./Fax: 0216 366 94 94; E-mail: istpc@mail.com

www.protestankilisesivakfi.org

İLMİHAL

(İnanç ve İbadet Kılavuzu)

İstanbul Protestan Kilisesi Vakfı
Bağdat Cadı 85/1, Altın-tepe – İSTANBUL
Tel./Fax: (0216) 366 94 94
www.ipkv.org

Üyeler içindir, parayla satılmaz.

Baskı Hazırlık:
Yeni Yaşam Yayınları,
Serasker Cad. Sakız Sokak,
Aytaç 2 İşhanı; No: 40/1
Tel: (0216) 414 20 61
Kadıköy – İSTANBUL

Basım:
Anadolu Ofset – İstanbul
Tel: (0212) 567 13 89
1.Basım, Mayıs 2003

İÇİNDEKİLER

I. Temel İnanç Bildirgesi.....	8
II. Yasal Statü	12
III. Kilisenin Genel Yapısı.....	15
IV. Kilise Üyeliği.....	24
V. İbadetler ve Etkinlikler	32

İ L M İ H A L

(İnanç ve İbadet Kılavuzu)

İnanç ve İbadet Kılavuzu (İlmihal), imanlının yerel kilisenin bünyesinde İncil'in buyrukları ve ilkelerine bağlı kalarak gelişmesi için inanç ve ibadet yaşamına ilişkin temel bilgileri ve kuralları vermektedir. Ayrıca İstanbul Protestan Kilisesi Vakfına bağlı Kilise Topluluklarına üye olabilmek için, adayların bu İLMİHALİ okuyup kabul etmeleri gerekir.

I. TEMEL İNANÇ BİLDİRGESİ:

(İstanbul Protestan Kilisesi Vakfı'nın

İBADET YÖNETMELİĞİNİN –İ.Y.– 2. Maddesi)

1. **KUTSAL KİTAP** (Eski Ahit: Tevrat, Zebur, Peygamberlerin Yazıları; ile Yeni Ahit: İncil; bkz. Luk.24:44) asıl lisanları olan İbranice, Aramice ve Grekçede tümüyle Tanrı'nın hatasız esinidir (2Ti. 3:16,17; 2Pe.2:20-21; 3:15-16). İnanç, ibadet ve uygulama konusunda tek güvenilir, yeterli ve yetkili kaynaktır (Yu.10:35; 1Ko.4:6; 2Se.3:14-15). Vahiy süreci Mesih'in gelişi ve İncil'in tamamlanmasıyla sona ermiştir (Luk.16:16; Vah.22:18-19).

2. Evreni yaratan, devam ettiren ve yöneten, her şeye kadir, her yerde hazır ve her şeyi bilen **TEK BİR TANRI** vardır (Yas.6:4; Mar.12:29). Kendini Baba (görünmez ÖZ), Oğul (Tanrısal SÖZ) ve Kutsal Ruh (Tanrısal GÜÇ) olarak açıklamış ve teklüğünde ezelden ebede bu üç benlik olarak var olmaktadır (Yar.1:1-3; Mat.28:19). Tanrı **SEVGİDİR** (1Yu.4: 8,16) ve ezeli-ebedi tasarısı doğrultusunda insanları sonsuz mutluluğa kavuşturmayı amaçlamaktadır (1Ti.2:4-5).

3. **İNSAN** Tanrı'yla bir sevgi ve ibadet ilişkisi içinde

yaşaması, Tanrı'dan zevk alması, O'na yücelik vermesi ve sonsuza dek mutlu olması için yaratılmıştır (Yu.4:23-24; Yşa.43:7,21; 1Yu.4:7-8). Ama tüm insanlar günah işledi, Tanrı'nın yüceliğinden yoksun kaldı (Rom.3:23) ve O'nun kutsal istemlerini karşılamak için tamamen yetersizdirler (Rom.3:10-20). Bu yüzden Tanrı'nın yargısı altındadırlar (Yu. 3:18,36; Ef.2:1-2).

4. **MESİH İSA**; bütün peygamberlerce ilan edilen Kurtarıcı (Luk.24:27; Elç.3:18), Kutsal Ruh' un gücüyle Bakire Meryem aracılığıyla insan bedenine bürünen Tanrı'nın Ezeli Sözü'dür ("*Tanrı'nın Oğlu*" unvanı fiziksel değil, ruhsal anlamdadır: Yu. 1:1-3,14,18). Onun günahsız yaşamı, ölümü ve dirilişi, günahları bağışlatan kurban olarak (Yu.1: 29; 1Ko.15:3-4) her insanı ebedi azaptan kurtaran tek gerekli, geçerli ve yeterli 'sevap'tır (Rom.5:18; İbr.5:9-10). Ve şimdi Baba'nın katında Tanrı'ya kavuşanlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır (Ef.1:20-23; İbr.7:25).

5. Derin bir **TÖVBEYLE** Mesih İsa'ya kendi şahsi Rab ve Kurtarıcısı olarak **İMAN** edip tümüyle teslim olan kişi, 'sevap işleri' kendisine bir hak sa-

yılmaksızın Tanrı katında aklanır (Rom.3:24-25; 4:4-8). İmanlı kişi, kurtulmuş olmanın sonucu olarak bir şükran ve övgü yaşamı niteliğinde (Rom.5:1-2; Ef.1:6,12,14) Rab'bin isteklerine boyun eğer (Rom. 1:5; 15:18-19; 16:26), O'nun önceden hazırladığı ve O'nu hoşnut eden iyi işlerin yolunda ilerler (2Ko. 5:9; Ef.2:8-10; 1Yu.2:6).

6. Tanrı'nın **KUTSAL RUHU**, iman eden insanın, ruhsal olarak yeniden doğmasını sağlar ve sonsuz mirasın güvencesi olarak onu mühürler (Yu.3:3-8; Ef.1:13-14). Kutsal Ruh imanlının içinde yaşar (Yu.14:16; Rom.8:9), onu Tanrı'yla beraberlik içinde kutsal bir yaşam sürmesi için her yönden güçlendirir (Gal.5:22-23) ve ruhsal yeteneklerle donatarak imanlılar topluluğunda ruhsal bir hizmet görmesi için yeterli kılar (1Ko.12:4-7,11).

7. Tüm kurtulanlar, **İMANLILAR TOPLULUĞU'nu** (Kilise'yi) oluşturur (Elç.2:47). İmanlılar, inançlarını beraber yaşamak ve ibadetlerini yapmak için yerel kilise toplulukları şeklinde düzenli olarak bir araya gelirler (Elç.2:42). Her yerel topluluk kendi üyeleri arasından onayladığı önderler dışında, İncil'de bütün kiliseleri toplayan bir merkezi yönetim

sistemi görülmemektedir. Evrensel kilisenin tek başı Mesih İsa'nın kendisinden başkası değildir ve olamaz da (Ef.1:22; 4:15; 5:23; Kol. 1:18).

8. Yetkin bir melek olarak yaratılan **ŞEYTAN** gururlanıp Tanrı'ya karşı başkaldırdı (Yşa.14:12-15; Hez.28:12-19) ve O'nun baş düşmanı oluverdi. Tanrı'nın vaadi uyarınca (Yar.3:15: 1Yu.3:8) Çarmıh'ta yenilen Şeytan, gücü elinden alınmış (Mat. 12:28,29; Kol.2:15) ama yalanlarıyla inanmayanları saptırmaya devam etmektedir (2Ko.4:4). İmanlılar; yalanlarına, ayartmalarına ve saldırılarına direnerek (Ef.6: 10-18; Yak.4: 7; 1Pe.5:9) Mesih'in kefaretinde onu yenecek lütfü ve gücü bulurlar (Vah. 12: 10-11).

9. Mesih İsa dünyaya tekrar gelip doğruluk ege-menliğini kuracaktır (Mat.25:31). **EN SON**, ölümler ölümden dirilecek, Evrensel Yargı Günü gelecek ve ebediyet düzeni başlayacaktır. Kurtulanlar sonsuzluklar boyunca Tanrı'yla paylaşacakları mutluluğa, kurtulmayanlar ise Tanrı'nın yüceliğinden uzak kalarak sonsuz utanca gidecekler (Mat.25:46; Yu.5: 29; 2Se.1:9; Esi.21:1-7; 22:1-5).

II. YASAL STATÜ:

T.C. Anayasasının 24. maddesi: “*Herkes, vicdan, dinî inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir... ibadet, dinî âyin ve törenler serbesttir.*”

Anayasanın 26. maddesi: “*Herkes, düşünce ve kanaatlerini söz, yazı, resim veya başka yollarla tek başına veya toplu olarak açıklama ve yayma hakkına sahiptir.*”

T.C.’nin taraf olduğu **Uluslararası Sözleşmelerden** örneğin Viyana Karar Belgesi (1989) 16.3. ve 16.4. maddelerinde (resmi tercüme):

“*Bir inancı kendi ülkelerinin anayasası çerçevesinde uygulayan ya da uygulamaya hazır inananlar topluluklarının, buldukları ülkede dinsel inanç, kuruluş ve dernekler için sağlanan statünün kendilerine verilmesi isteklerini yerine getireceklerdir;*

Bu dinsel toplulukların:

- *Serbestçe erişebilecekleri tapınma veya toplanma yerleri kurma ve koruma,*
- *Kendi hiyerarşik ve kurumsal yapılarına göre düzenlenme,*

- *Kendi ilgili koşul ve standartlarına olduğu kadar kendileriyle ülkeleri arasında serbestçe kabul edilen düzenlemeye uygun olarak personellerini seçme, atama ve değiştirme,*
- *İsteğe bağlı olarak para bağıışı ve diğer katkıları isteme ve alma haklarına saygı göstereceklerdir”...*

İncil İnanıcı, “Sezar’ın hakkını Sezar’a, Tanrı’nın hakkını Tanrı’ya verin” ayetiyle LAİKLİK (Mat.22:21); “Herkes, altında bulunduğu yönetime boyun eğsin” ayetiyle DEVLETE BAĞLILIK ilkelelerini açıkça benimsemektedir (Rom.13:1).

İstanbul Protestan Kilisesi Vakfı (bundan sonra ‘VAKIF’ olarak anılacaktır), Kuruluş Senedi Beyoğlu 7. Noterliğinden 28/09/1999 tarihinde tasdik görmüş ve Beyoğlu 4. Asliye Hukuk Mahkemesinin 10/11/1999 tarihli E. 1999/646 sayılı kararı ile hükmi şahsiyet kazanarak vakıf siciline tescil edilmiş olup, T.C. Medeni Kanunu gereğince kurulmuş ve 24 Haziran 2001 tarihinde, 24442 sayılı (sayfa 89) Resmi Gazete ilanı ile kuruluş sürecini tamamlamış olan bir vakıftır.

1. Vakfın genel AMACI (Kuruluş Senedi 3. Madde), “*Birleşmiş Milletler Anayasası, insan hak ve özgürlüklerine çok taraflı Avrupa sözleşmeleri ile Türkiye Cumhuriyeti Anayasa’sı ve Türk Mevzuatı’na uygun olarak Protestan inancına mensup olan vatandaşlar ile Türkiye’de ikamet eden veya Türkiye’de bulunan aynı inançtaki yabancıların dini ihtiyaçlarını karşılamaktır.*”

2. VAKIF, Protestanların dini ihtiyaçlarını T.C. Anayasasına ve Türk Mevzuatına uygun olarak tüzel bir kimlik altında toplu halde karşılamalarına olanak sağlayan resmi araçtır (*Vakıf İ.Y. 1.1.4*).

3. Tescilli Amacı uyarınca VAKIF kendi mekanları içersinde Protestanların dini ihtiyaçlarını karşılamaları için uygun salonları ibadete tahsis etmektedir (*İ.Y. 6.2.1*).

III. KİLİSENİN GENEL YAPISI:

(*Vakfın İ.Y. 3. Maddesinden alınmıştır*)

Kilise Tanımı: Orijinal anlamına göre ‘kilise’ (dinsel topluluk) iki genel anlamı var:

1. Evrensel Kilise Topluluğu: Kutsal olmaya çağırılan (Rom.1:7; 1Ko.1:2) tarih boyunca İsa Mesih’e ait imanlıların toplamı; “*adları göklerde yazılmış... [olanların] topluluğu*”dur (İbr.12:23). Bu ‘İsa ümmeti’ mezhep ötesidir ve tek bir örgütsel yapısı yoktur (Mar.9:38-40); ilahî ve dinsel bir kurumdur (Mat.16:18). Mesih İsa, 12 Havarişi ve İncil temeline dayanır (Ef.2:19-20; Yah. 3,17). Mensupları yalnız Tanrı tarafından tam olarak bilinir (2Ti.2:19). Bütün kilise topluluklarının evrensel başı yalnız İsa Mesih’tir (Ef.1:22-23; 4:14; 5:23; Kol.1:18; 2:19).

2. Yerel Kilise Topluluğu: Belirli bir adreste (örn. 1Ko.1:2) Mesih İsa’nın başkanlığında (ismini anarak) O’nun gücü ve yetkisi ile (Mat.18:18,20; 1Ko.5:4); ibadet, dua,

beraberlik, ruhsal eğitim, İncil'in tanıtımı ve ruhsal hizmet için bir araya gelen dinsel topluluktur (Elç.2:42). Her topluluğun bünyesi ibadetlere devam eden (İbr.10:24-25; 13:7,17) ve birbirlerine sevgi bağlarıyla kenetlenen üyelerden oluşmaktadır (Kol.3: 14; Ef.4:15-16). Yerel kilise topluluğunun yönetimi ise topluluğun onayladığı bir İhtiyar Heyeti (önderler) tarafından yürütülür (Tit. 1:5).¹

Kilise Üyeleri: Hepsi eşit ve ruhsal kardeşlerdir. Çünkü kişi, ruhsal olarak yeniden doğduğunda (Yu.3:3,6) bir 'beden' (aile) olmak üzere bütün imanlılarla aynı Ruh'la vaftiz edilir (1Ko.12:13).

1. Her imanlı, bir yerel topluluğun bünyesine dahil olarak imanın sorumlulukları

¹ (Vakıf İ.Y. 3.1.1) Bir kilise topluluğu, VAKFIN bünyesine dahil olması halinde VAKFIN ismi altında; bulunduğu semt, ilçe veya ilin adını ekler. Örneğin:

- İstanbul Protestan Kilisesi Vakfı;
ALTINTEPE Protestan Kilisesi

ile ayrıcalıklarını o topluluğa bağlı kalarak üstlenir.

2. Hiçbir ruhban sınıfın aracılığı olmaksızın her üye duayla Tanrı'nın huzuruna çıkabilir (1Ko.12:13; Ef.2:18-19).

3. Topluluk yaşamını belirleyen esaslar: sevgi, alçakgönüllülük, bağışlama ve diğer üyelerin yararını gözetmektir (Yu.13:34; Ef.4:32; Kol.3:13-14; Flp.2:4).

İhtiyar Heyeti (Önderler) imanda olgun, 'hizmetkâr' yüreği olan ve sorumluluk sahibi üyelerden oluşur (Elç.20:28; 1Ti.3:1-7; Tit.1:5-9).²

² (Vakfın İ. Y. 7. Maddesinden alıntıdır)

Her kilise topluluğu yönetiminde özerktir. Başka bir ülkedeki bir merkezden yönetilmez. Yerel topluluğun İhtiyar Heyeti (önderler), inanç ve ibadet ile ilgili uygulamalarda çıkabilecek sorunların çözümünde yetkili mercidir.

Kilise topluluğu yönetimi, inananların dini ihtiyaçlarını karşılamaya hizmet eder ve yalnız dinsel niteliktedir. Bu doğrultuda İhtiyar Heyeti (kilise önderleri), kilise topluluğunun düzenli ibadet etmesini sağlar ve ruhsal olarak gelişmesini teşvik eder (Elç.20:17,28,32).

1. Önderler, Kutsal Ruh'un seçimine uyarak (Elç.20:28) kilisenin Kurucu/lar (*Vakıf İ.Y. 7.2*) tarafından önerilen (*bkz. İ.Y. 7.2.1* ile Elç.14:23) ve topluluk tarafından onaylanarak (1Se.5:12-13) seçilen erkek üyelerdir (1Ti. 3:2;Tit.1:6).
2. Önderler mesleklerine devam edip kilisedeki hizmetlerini gönüllü olarak yerine getirirler. Önderlerden biri/birkaçı ise kilise topluluğunun maddi desteğiyle kilise hizmetleri için çalıştırılabilir (1Ti.5:17).
3. İncil'de çoğulcu bir önderlik modeli görülmektedir (örn. Tit.1:6). Önderler, ruh-

-
1. VAKIF ile ilişkili kilise toplulukları ile ilgili olarak oluşabilecek yasal yükümlülükler durumunda kilise önderleri VAKIF Yönetiminin yetkisi altında hareket edeceklerdir.
 2. Bunun dışında VAKIF Yönetimi, bu Yönetmelik maddelerine bir aykırılık söz konusu olmadığı sürece VAKIF bünyesindeki yerel kiliselerin İhtiyar Heyetinin inancı uygulamaya yönelik kararlarına müdahale edemez.

sal yetenek ve donanımlarına göre kendi aralarında görev ve yetki paylaşımı yaparlar.

Hizmetler: İncil’de, İhtiyar Heyeti dışında önder olmadan kilise topluluğunda hizmet eden iki gönüllü grup daha görülmektedir (Flp.1:1; 1Pe. 4:11):

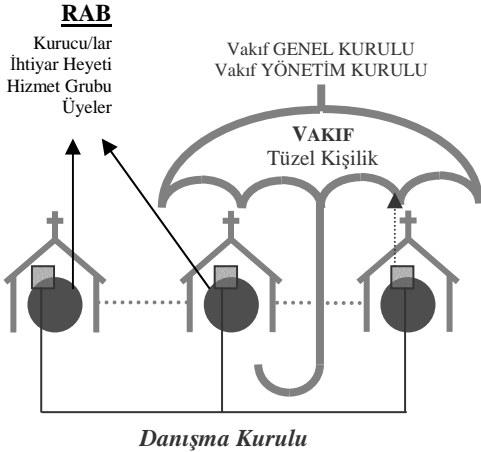
1. Kelâm Hizmetleri (Luk.1:2): vaizler, müjdeciler ve İncil eğitmenleri;
2. Yardım Hizmetleri (1Ti.3:8-13): muhasebe, ibadet yerinin bakımı gibi bazı pratik hizmetler ve sosyal yardımlarda bulunan kadın veya erkek üyeler (1Ti.3:8, 11).
3. Bu hizmetler İhtiyar Heyeti tarafından teşvik edilir ve denetlenir (Flp.1:1).

Etkinlikler: Kilise topluluğu, Tanrı’ya ibadetini sunmak ve topluluk hayatını geliştirmek amacıyla bir araya gelir ve şu etkinliklerde bulunur:

1. Toplu ibadet: İsa’nın dirildiği haftanın ilk gününde (Pazar günü; bkz. Yu.20: 1,19,26; Elç.20:7) Rab’bi yüceltmeye yönelik kutlama (1Ko.11:20,23-26).

2. Dua: Her konudaki dilekleri Tanrı'ya şükranla ve yalvarışla bildirmek için muayyen zamanlarda dua toplantıları (Elç.2:42; Flp.4:6);
3. Müjdecilik: Rab'bin buyruğu uyarınca (Mat.28:19) ilgi duyanlara (1Pe.3:15) İncil müjdesini açıklamaya ve yaymaya yönelik her türlü araç ve etkinlik;
4. Eğitim: İmanlıların ruhça gelişebilmeleri için hafta içi İncil çalışmaları; hizmet verenleri donatmaya yönelik eğitim programları (Elç.2:42; Ef.4:12; Kol.1:28);
5. Sosyal hizmet: İnsanların ruhsal, bedensel ve toplumsal acılarını ve gereksinimlerini gidermeye yönelik yardım etkinlikleri (örn. İbr.13:2-3, 15-16).
6. Değerlendirme: Kilise üyelerine danışıldığı ve kendilerinden belli konularda söz ve oy haklarını kullanmaları istendiği toplantı (örn. Elç.1:13-15; 6:3,5).
7. Başka etkinlikler: yukarıda sıralanmayıp kilise üyelerinin ruhsal gelişimine ve

VAKIF ile Bünyesindeki Kiliseler Arası İlişki Çizelgesi

VAKFIN
YÜKÜMLÜLÜKLERİ
VAKIF Amacı ile
Mülkiyetlerinin idaresi
ve denetimi.

KİLİSE
YÖNETİMİ
Ruhsal Yönetim
VAKFA bağı
yasal Konular

KİLİSE
TOPLULUĞU
İbadetler,
Hizmetler,
Müjdecilik...

kilise topluluğunun hizmet alanlarına uyan her türlü etkinlik ve çalışma.

Danışma Kurulu (*Vakfın İ.Y. 10. Maddesinden alıntıdır*): VAKIF ile ilişkili kilise toplulukları, (a) VAKFA olan sorumluluklarını koordineli bir şekilde yerine getirmek, önerilerde bulunmak ve (b) kendi aralarındaki iletişim ve işbirliğini sağlamak için kilise topluluklarının İhtiyar Heyetlerinden biri asil biri de yedek olmak üzere birer temsilcinin katılımıyla İstanbul Protestan Kilisesi Vakfı bünyesindeki Kiliseler bir ‘Danışma Kurulu’nu oluştururlar.

1. Danışma Kurulu bir sonraki yılın projelerini kararlaştırmak ve bütçe önerilerinde bulunmak üzere yılda en az bir defa, VAKFIN bütçe toplantısından önce bir araya gelir. Danışma Kurulu:

- a) Kiliselerin ortak etkinlik ve projelerini düzenlemek;
- b) Birlikte seminerler, konferanslar organize etmek;
- c) Teoloji eğitiminde ortak programlar saptamak ve burs vermek;

- d) Yeni kilise topluluklarına maddi ve manevi destek vermek;
- e) Kiliselerde VAKFIN çalıştırdığı personele uygun bir maddi destek sistemi oluşturmak ve kaynaklar bulmak;
- f) Kilise topluluklarının ortak gereksinimlerini dile getirmek için Devlet ve resmi makamlarla diyalog temin etmek; ve
- g) Kiliseler tarafından uygun görülen her türlü çalışmayı gerçekleştirmek; konularında önerilerde bulunmak amacıyla hareket eder.

IV. KİLİSE ÜYELİĞİ

(*Vakfın İ.Y. 5.1. – 5.7. Maddelerinden alınmıştır*)

İncil İnanıcı doğrultusunda Mesih İsa'yı kabul etmesiyle 'ruhta yeniden doğan' herkes (Yu. 3:3,6), Evrensel Kilise Topluluğunun doğal üyesidir (Ef.1:13, 14; 1Ko.12:13).

İbadet hem bireysel hem toplu bir etkinliktir. Her imanlının dini ihtiyaçları, kendisinin devam ettiği bir yerel kilise topluluğunun bünyesinde karşılanır (1Ko.12:13-27; Ef.4:15-16).

Üyeliğe Giriş: Mesih imanlısının yaşamı, yerel bir kilise topluluğu içinde bir ibadet ve ruhsal hizmet yaşamıdır. Vaftiz töreni yerel kilisenin üyeliğine giriş şartıdır.

1. İman ikrarında bulunan (Mar.16: 16; Elç.8:36-38) ve Tanrı yolunda “*tövbeye yaraşır meyveler veren*” (Luk.3:8) reşit kişi, ibadetlerine devam ettiği kilise topluluğunun İhtiyar Heyetine bir dilekçe ile vaftiz için başvurabilir. Başvuru değerlendirilip kabul edilirse aday:

- a) “İnanç ve İbadet Kılavuzu” (İLMİHAL) ile temel bir eğitim görür;
- b) Üyelik Formunu doldurur; ve
- d) İhtiyar Heyetince saptanan tarihte şahitler huzurunda vaftiz edilir (örn. Elç.2:41).³

³ (*Vakıf İ.Y. 6.6*) **Vaftiz Töreni:** Vaftiz olmak Rab’ bin buyruğudur. Kelime anlamı ile “suya batırılmak” demek. Törenin anlamı: imanlının eski yaşama öldüğü (günah yaşamına sırt çevirdiği) ve ortak edildiği Mesih’in ölümünün ve dirilişinin gücüyle ruhsal olarak dirilip Tanrı yolunda kutsal bir yaşam sürmeye, “beden” ile (toplulukla) birlikte kendini Tanrı hizmetine sunmaya karar verdiğine dair BİR İKRARDIR (Rom.6:1-6; 1Pe. 3:21).

1. Törende tanıklar huzurunda vaftizin anlamı açıklanır.

2. Vaftiz adayı, topluluğun huzurunda iman ikrarında bulunur ve vaftiz eden, “İman ikrarınız üzerine; sizi Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’un adıyla vaftiz ediyorum” der (Mat.28:19); aday da vaftiz edenin yardımıyla suya girip çıkar.

3. Adayın, suya girişiyle ruhsal olarak eski yaşamına öldüğü, sudan çıkışıyla Mesih ile birlikte yeni bir yaşama dirildiği simgelenmektedir.

2. Vaftiz edilen kişiye “Vaftiz Sertifikası” ve “İhtida Belgesi” verilir.

Not 1: Başka kilise topluluğunda vaftiz edilmiş kişi vaftiz sertifikasıyla başvurabilir. İLMİHALİ okuyup Üyelik Formunu doldurur.

Not 2: Üyeliğe kabul edilebilmek için önceki üyeliğini topluluğun önderlerin onayıyla sona erdirmiş olması gerekir (örn. Rom.16:1). Bir topluluğun disiplini altında bulunan veya üyelikten uzaklaştırılmış olan kişi, bu durumu bir çözüme kavuşturmadan başka bir topluluğa üye olarak kabul edilmemelidir.

Not 3: Reşit olmayıp da Hıristiyan anne-babadan olan gençlerin başvurusunun değerlendirmeye alınabilmesi için vaftiz dilekçesi iki ebeveyn tarafından imzalanmalıdır.

Üyeliğin Hak ve Sorumlulukları: Üyeden,

(a) İncil’in ahlakına uygun bir yaşam sürmesi (1Se.4:3,7), (b) ibadetlere düzenli katılması (İbr.10:25) ve (c) iman yaşamına ilişkin konularda önderlere uyması (İbr.13:17) istenir (bkz. aşağıda: İmanlının Yaşam Düzeni).

Kilise üyesi topluluğun ibadet ve etkinliklerine, gönüllü hizmet ve projelere serbestçe katılır.

Topluluğun ortak giderleri üyelerin gönüllü bağışlarıyla veya değerlendirme toplantısında kararlaştırılan aidatlar ile karşılanır (2Ko. 9:7). *Bkz. İ.Y. 8.2.*

Yerel topluluğun üyesi, önderlerin seçiminde, bir sonraki yılın projeleri ile bağışları değerlendirme planını onaylamada ve İhtiyar Heyetince değerlendirme toplantılarında topluluğun görüşüne sunulan konularda söz ve oy sahibidir (bkz. aşağıda: Değerlendirme Toplantısı).

1. Geçerli bir mazeret olmaksızın ibadetlere 3 ay süreyle devam etmeyen üyeler uyarılır. Toplam 6 ay süreyle devamsızlık gösteren üyelerin oy hakkı pasif konumuna alınır. Tekrar aktif üye konumuna dönmek için üyenin İhtiyar Heyetine başvurup 3 aylık bir devamlılık göstermesi gerekir.
2. Kendi şahsi nedenleriyle üyelikten ayrılmak isteyen kişi, kilise İhtiyar Heyetine bir dilekçeyle bildirmesi gerekir. Kilise topluluğunda üstlendiği maddi veya manevi yükümlülükler varsa bunları tamamladıktan sonra üyeliği sona erecektir.

İmanlının Yaşam Düzeni: Kutsal Kitap, her imanlının uyması gereken yaşam tarzı ve düzenini belirler. “Çünkü Tanrı bizi ahlaksızlığa değil, kut-

sallık içinde yaşamaya çağırıldı” (1Se.4: 7). Bu yaşam hem Rab’le, hem ailesiyle, hem kiliseyle, hem de toplumla ilişkisini kapsar.

1. Tanrı yolunda olgunlaşmak için imanlı, günlük bir dua ve Kutsal Kitap okuma düzenini oluşturarak lütufla güçlenir (1Ti.2:1), nefisini her gün inkar ederek (Luk. 9:23) yaşamını Rab İsa’ya adar (Rom.12:1-2) ve her konuda O’nu örnek alarak itaat eder (Luk.6:46; 2Yu.1:6); böylece de Ruh’ un “meyvesini” verir (Gal.5: 22-25)...

2. İmanlı kişi ilişkilerine dikkat eder: “Aldanmayın, kötü arkadaşlıklar iyi huyu bozar” (1Ko.15:33; 1Pe.4:3-4), kardeşlerin dayanışmasını arar: “Birbirinizi her gün yüreklendirin. Öyle ki, hiç birimizin günahın aldatmasıyla nasırlaşmasın” (İbr.3:13). İmanlı, imanını paylaşmayan karşı cinsiyetten kişilerle duygusal bir ilişkiye başlamaz: “İmansızlarla aynı boyunduruğa girmeyin” (2Ko.6:14-7:1). Evlenirse, “Rab’ be ait biriyle” evlenir (1Ko.7:39).

3. *“Bazılarının alıştığı gibi, bir araya gelmekten vazgeçmeyin”* (İbr.10: 25): Kilisenin ibadeti ve etkinliklerine verilen önem, Tanrı yoluna verilen öneme eşdeğerdir. İbadet aynı zamanda imanlının topluluğa temel hizmetidir. Etkinlikleri aksatmak ‘bedenin’ bereketini etkilemektir.

4. *“Önderlerinizin sözünü dinleyin, onlara bağlı kalın. Çünkü onlar canlarınız için hesap verecek kişiler olarak sizi kollarlar. Onların sözünü dinleyin ki, görevlerini inleyerek değil -bunun size yararı olmaz- sevinçle yapsınlar”* (1Pe.5:5; İbr. 13:17).

5. *“Saygıya layık bir yaşam süren... kişiler olmalıdır... Böylece Tanrı’ nın sözü kötülenmeyecek...”* (Tit.2:1-10). İmanlı, elinden geldiğince herkesle barış içinde yaşar, sözünde durur, kanunlara uyar, vatandaşlık görevlerini yerine getirir, vergi ve borçlarını zamanında öder... (Rom.12: 11, 18; 13:5-7; Ef.6:5-9). İş yerinde örnek olup

ailesinin ihtiyaçlarını karşılar... (1Se.4:11, 12; 2Se.3: 6-15; 1Ti.5:8).

Disiplin: İncil, her imanlının uyması gereken ahlaki değerler ve topluluk yaşam düzenini belirler (bkz. yukarıda: İmanlının Yaşam Düzeni). Kilise topluluğu, düzeni bozan veya Mesih inancının itibarını lekeleyen durumları düzeltme ve disiplin uygulama yetkisine sahiptir.

- a) Bu Kılavuzun maddelerine, İncil'in inancına, ahlakına veya kilise yönetimine ısrarla uymayan kişi İhtiyar Heyeti'nce uyarılır.
- b) Pişmanlığını gösterebilmesi için kendisine bir süre tanınır.
- c) Üye bunlara rağmen olumsuz davranışına devam ederse İhtiyar Heyeti'nin kararıyla üyeden Rab'bin Sofrasına bir süre katılmaması istenebilir.
- d) Durumun ciddiyetine göre İhtiyar Heyeti'nin oybirliğiyle, oy birliği sağlanamadığı takdirde aktif üyelerin 2/3 oylarıyla söz

konusu üye:

1. Pasif üye konumuna alınabilir (söz ve oy hakkı elinden alınır);
2. Üyeliği düşürülebilir (Mat.18:15-17; 1Ko.5:1-13).

Her iki durumda da bütün kilise üyelerine bilgi verilecektir.

- e) Mesih İsa bu disiplini yalnız bir ceza olarak değil, günahtan dönme (tövbe) ve affedilme yolu olarak da vermiştir. Dolayısıyla disiplinlinin amacı, Rab'bin ismine leke sürdürmemek, topluluğun tanıklığını korumak ve yoldan sapan kardeşi yeniden kazanmaktır (2Ko.2:5-8).

V. İBADETLER VE ETKİNLİKLER:

(Vakfın İ.Y. 6. Maddesinden alınmıştır)

Mesih İnancı hiç bir dil, milliyet veya kültür ayrımı gözetmez. Protestan Kiliseler, Tanrı'nın buyruklarına ters düşmemek kaydıyla, buldukları kültürün genel örf, adet ve ahlak anlayışına uygun davranırlar. Bu doğrultuda VAKIF bünyesindeki kiliseler Türkçe ibadet eden ve Türkiye'nin milli ve kültürel değerlerini yaşayan kilise topluluklarıdır.

Etkinliklerin Nedeni: Kilise topluluğu; (a) Tanrı'yı her yönden yüceltmek (1Ko.10: 31; Ef.1:6,12,14); (b) Tanrı'nın erdemlerini ilan etmek (1Pe.2:9); ve (c) Mesih'in doluluğundaki olgunluk düzeyine erişmek için vardır (Ef.4:13). Bunlara ulaşmak için:

1 Her kilise üyesi, Rab'bin Sözü'nde ve Tanrı yolunda eğitilmelidir (Kol.1:28). Böylece Mesih İsa'nın öğrencisi olarak ruha gelişecektir (Mat.28:19-20). Bunun için kilise önderleri uygun İncil Çalışmaları ve paylaşım gruplarını düzenlerler.

2. Kilisenin her üyesine, gönüllü olarak hizmet etmesi için kendi ruhsal armağanlarını (yeteneklerini) keşfettirecek gerekli bilgi, hizmet fırsatı ve tecrübe donanımı verilmelidir (*i.Y. 10.4.1* ile Ef.4:12).

3. Ayrıca üyeler gönüllü olarak birçok temel yardımda bulunabilir: temizlik, bina ya da mutfak bakımı, kitaplık düzeni, sekreterlik, muhasebe, başka hizmetlere yardım vb.

4. Göreve atanmak için (hizmet görevi, müjdecilik, İncil eğitmeni, vaizlik, önderlik, vs.), adaylar buna yönelik bir eğitim görmelidir (2Tim.2:2). *Bkz. İ.Y. 9.1.*

5. Kilise topluluğu Mesih İncasını öğrenmek isteyenlere yönelik etkinlikler düzenler (Elç.15:35; 1Se.1:8). Başka yerlerde ibadet gereksinimi doğduğunda yeni bir kilise topluluğu düzeni oluşturulabilir.

Pazar İbadeti: İncil’de, imanlıların ibadet için Mesih’in ölümden dirildiği haftanın ilk günü

olan Pazar gününde bir araya geldikleri görülür (Yu.20: 1,19; Elç.20:7; 1Ko.16:2).

Topluluğun ibadetleri aracılığıyla Mesih İsa, imanlılar arasındadır (Mez.22:3; Yas.3:17; Mat.18: 20; Vah.1:13; 3:20). Amaç; Rab' be tapınmak, toplulukla bütünleşmek, Kelam'dan öğrenmek ve ruhça gelişmektir (Elç.20:7; 1Ko. 14:26).

İncil'de görüldüğü şekilde ibadetler:

- İlahiler (örn. Mat.26:30, Mar.14:26; 1Ko. 14:15; Ef.5:19; Kol.3:16; İbr.12:12);
- Övgü ve şükran duaları (Mat.26:26; Elç.2: 42; 20:36; 1Ko.14:15-16; Ef.5:19; Kol.3: 16);
- Üyelerin teşvik sözleri (örn. 1Ko.14:3,31; Kol.3:16; 1Se 4:18; 5:11);
- Rab'bin Sofrası (örn. Mat 26:26; Elç.2:42; 20:11; 1Ko 11:23-24);
- Bağış (örn. Mar 12:41; Yu 8:20; 1Ko.16:1-2; 2Ko.9:7-12; İbr.13:15-16); ve
- Vaaz (örn. Elç. 2:42; 15:32; 20:11; 1Ti. 4:13; 2Ti 4:1-2)...

...bölümlerinden ibarettir.

Not 1: İbadette erkek kadın, yetişkin çocuk ayrımı yoktur; herkes serbestçe ibadete katılabilir (Elç.1:14; Gal.3:28): ilahi söyler, dua edebilir, Kelâm'dan teşvik

sözleri paylaşabilir vb. (1Ko.11:4-5; 14:26-31, 40); ancak ibadetin akışı yönetenin denetimindedir.

Not 2: 1Ko.11:3-16'da, toplu ibadette dua eden veya Tanrı Sözü'nü paylaşan "*kadının başı üzerinde yetki işareti*" olmasına dair ayetleri uygulama biçimi kişinin bu konudaki görüşüne bırakılan bir seçimdir.

Rab'bin Sofrası: Ekmek ve şarap/üzüm suyu ("*asmanın ürünü*"; Mat.14:25; Luk.22:18) paylaşılırak; Rab'bin ölümünü, Yeni Antlaşma için feda edilen bedenini ve kanını, ölümden dirilişini ve ikinci gelişini anlamamız için Kendisinin buyurduğu simgesel bir törendir (1Ko.11:23-27).

1. İbadeti yöneten, vaftizli olmayan kişileri kilisenin önderleriyle bu konuyu görüşmeden Sofra'dan almamaları için uyarır (1Ko.11:29-32; Çık.12:43-50).

2. Rab'bin Sofrası tövbeye fırsat vermek için bir hatırlatmadır. Katılan üyeler önce yüreklerini sınar, sonra ekmeği yiyip 'kâseden' birer yudum alırlar (1Ko.11: 28).

Diğer Etkinlikler:

1. Hafta içi etkinlikler: Haftalık dua ve paylaşım grupları, ihtiyaç duyulduğunda hafta arası bayanlar toplantısı, gençler toplantısı, özel dua ve oruç zamanları, zaman zaman seminerler, konferanslar ve kilise topluluğunu geliştirmeye yönelik başka etkinlikler düzenlenebilir.
2. Çocuklara yönelik dersler (pazar eğitimi): Ebeveynlerinin izniyle çocuklarla, Hıristiyan inancını ve yaşayışını öğreten dersler, oyunlar, el işleri vb. çalışmalar yapılır. Çocukların ruhsal eğitiminden sorumlu üyeler İhtiyar Heyetinin denetimi altında hareket ederler.

Değerlendirme Toplantısı: Yıllık projeler, hedefler ve kilise bağışlarını değerlendirme planını görüşmek, topluluğa bilgi vermek, yeni önderleri veya temsilcileri onaylamak, kilisede yapılacak işleri görüşmek, gelişmeleri değerlendirmek vs. için tüm aktif kilise üyelerinin davet edildiği toplantı.

1. Yaklaşık yılda iki kere ‘olağan toplantı’ olarak; muayyen zamanlarda da İhtiyar Heyetinin veya üyelerin 1/3’ünün talebiyle ‘olağanüstü toplantı’ olarak düzenlenir.

a) Üyelere toplantı tarihi ve saati konusunda en az toplantıdan önceki iki Pazar ibadetinde üst üste haber verilecektir. Gündem kilisenin ilan panosuna asılacaktır. Acil durumlarda mümkün olduğu kadar önceden haber verilecektir.

b) Değerlendirme toplantılarının oturumu üyelerin salt çoğunluğunun katılımı ile geçerli sayılır. İlk oturumda salt çoğunluğunun katılımı sağlanamazsa, yarım saat sonra açılan 2. oturum o saate kadar katılan üye sayısı ile geçerli sayılıp başlar.

c) Gündemde yazılmayan konular bir üyenin önerisi ve ikinci bir üyenin destek oyuyla gündeme alınır.

d) Yönetmelikte farklı bir şey belirtilmediği durumlarda (örn. önderlerin, bütün aktif üyelerin 2/3 oylarıyla onaylanması gibi) kararlar; katılan aktif üyelerin 2/3 oylarıyla alınacaktır.

e) Geçerli bir mazereti nedeniyle toplantıya katılmayan üye, toplantı tarihinden en az iki gün önce bu hususu İhtiyar Heyetine bildirmesi gerekir. Onun yerine belirttiği üye fikir beyan edip oy kullanabilir.

* * *

Sonuç olarak: İman yaşamı, muhasebesi iyi yapılması gereken (Luk.14:25-33), yalnız Kutsal Ruh'un gücüyle (Luk.4:1,14; 10:21) ve Rab'bin lütfuyla (Luk.4:18-19) iç ve dış dünyamızda zafer kazanılan bir KUTSALLIK, GAYRET ve HİZMET yaşamıdır.

DUADA UYANIK kalıp (Luk. 11:1-13; 18:1-8), her şeyi gözden çıkararak (Luk. 9:23-26; 9:57-62) göksel yetkileri kullandığımız ve sonsuz kurtuluşla sevindiğimiz bir yaşamdır (Luk.10:19-20; 12:32).

Kulluk ve hizmet yaşamı hem mutluluk verir hem de BÜYÜK ÖDÜL getirir (Luk.6:20-23; 15:7, 10).

* * *

“Özet olarak, her ne yer ve içerseniz, her ne yaparsanız, her şeyi Tanrı'nın yüceliği için yapın” (1Ko.10:31).

İnanç ve İbadet Kılavuzu'nun imanlıya bilgiyi çok aşan Mesih'in sevgisini kavrayarak yerel

kilise bünyesinde nasıl bir düzen içinde yaşaması ve gelişmesi gerektiğine dair (Ef.3:18,19; 4:15,16) az da olsa ışık tutması dileğiyle...

İSTANBUL PROTESTAN KİLİSESİ VAKFI
İstanbul, Aralık 2002